

Am intrat în noul an 1987 cu un traicnic și variat front de lucru. Programul repertorial este bogat, major, întocmit cu responsabilitate politică și de anvergură estetică; accentul se pune pe teatrul politic și istoric, pe restituiri valoroase din repertoriul autohton: **Puterea și Adevărul** de Titus Popovici, **Mircea cel Mare** de Mihai Vasiliu și Dan Vasiliu, **Pluta Meduzei** de Marin Sorescu, **Mobilă și durere** de Teodor Mazilu, **Ciuta** de V. I. Popa, **Trei surori** de A. P. Cehov și **Artista** de Somerset Maugham.

Vom asigura continuitate ciclului de conferințe experimentale „Reliefuri în

dramaturgia contemporană românească”, vom extinde aria deplasărilor cu spectacole în județ și în județele limitrofe, în cadrul stagiunilor permanente, și vom căuta să sporim oferta de asistență de specialitate pentru mișcarea artistică de amatori.

Prezența colectivului Naționalului în etapele finale ale Festivalului național „Cîntarea României”, ca și momentul aniversar, prilejuit de 40 de ani de la proclamarea Republicii, sînt evenimente în jurul cărora colectivul teatrului nostru își mobilizează toate eforturile.

Alexandru DINCĂ

TEATRUL NAȚIONAL „VASILE ALECSANDRI” DIN IAȘI

În primul rînd, un echilibru repertorial și, prin aceasta, o „împăcare” cu publicul.

1. Enumerarea titlurilor vă poate vorbi despre exigențele noastre: **Visul unei nopți de vară** de Shakespeare; **Arma secretă** a lui Arhimede de Dumitru Solomon; **Cerul înstelat deasupra noastră** de Ecaterina Oproiu; **Melodie varșoviană** de Leonid Zorin; **O noapte furtunoasă** de I. L. Caragiale; **„Escu de Tudor** Mușatescu; **Autorul e în sală** de Ion Băieșu; **Homo Faber** după Max Frisch; **O dragoste nebună, nebună, nebună** de Tudor Popescu; **Năpasta** de I. L. Caragiale. Ați observat, cred, ponderea dramaturgiei ro-

mânești. Nu numai despre asta e vorba. În totalul reprezentațiilor, mai mult de 75% au fost cu piese românești. Este și un program al nostru și o cerință a publicului.

2. **Lorenzaccio** de Alfred de Musset, **Gaițele** de Al. Kirilțescu, **Omul de cenușă** de D. R. Popescu, **Mobilă și durere** de Teodor Mazilu, **Ivanov** de Cehov, **Woyzeck** de Büchner, **Monna Vanna** de Maeterlinck, **Lewis și Alice** de Michel Suffran și Martine Berteuil; și, cu titlu experimental, **Scadența** de Elias Canetti, **Confrății** de Gib Mihăescu, **Oedip salvat** de Radu Stanca, **Nu sînt Turnul Eiffel** de Ecaterina Oproiu, **Jocul dragostei și-al întîmplării** de Marivaux, **Arden din Feversham** (anonim englez), **Ploșnița** de Maikovski.

„Visul unei nopți de vară” de Shakespeare

În afară de regizorii noștri, angajați, intenționăm să colaborăm cu Mircea Cornișteanu, Cătălina Buzolanu, Alexandru Darie, Dragoș Galgoțiu, Nicolae Scarlet, Ovidiu Bose Paștina; sîntem în tratative cu Ștefan Iordănescu, Nicolae Caranfil și Dominic Dembinski.

Ne gîndim să realizăm Corbul de Carlo Gozzi; se lucrează la o dramatizare după 12 scaune de Ilf și Petrov.

Am primit două texte incitante: *Descoperirea familiei* de Ion Brad și *Barca pe valuri* de Titus Popovici. Cu ultima ne propunem să participăm la Festivalul național „Cîntarea României”.

Mircea Radu IACOBAN

TEATRUL NAȚIONAL DIN TIMIȘOARA

Și în anul trecut, în cadrul colectivului nostru artistic a fost întreținut climatul de autentic efort creator, edificat pe un program cultural bine clarificat, însumînd, în cadrul unei strategii globale, pe de o parte — o producție artistică realizată în deplinul respect al ideii de valoare, de prevalență a calității ideologice și artistice, pe de altă parte — o relație dinamică între teatru și publicul său.

Realizarea acestor parametri fundamentali al programului teatrului a condus, firesc, la o creștere, în ansamblu, a calității spectacolelor și, implicit, a fluxului de spectatori.

A fost un an în care Teatrul Național s-a străduit ca prin repertoriul său curent — spectacole în premieră (*Domide contraatacă* de Tudor Popescu, *Vrăjitorul din Oz* după Frank Baum, *Valiza cu fluturi* de Iosif Naghiu și *Noțiunea de fericire* de Dumitru Solomon) și reluări din stagiunile anterioare — să asigure satisfacerea nevoilor culturale ale publicului timișorean de diferite vârste, de gust și apetență culturală deosebite.

Tot în scopul lărgirii ofertei sale culturale, Teatrul Național a mediat întâlnirea spectatorilor săi cu montări de referință ale mișcării teatrale naționale realizate de teatre bucureștene, precum și cu personalități ale teatrului românesc.

Anul 1986 a fost un an în care Teatrul Național din Timișoara a fost mai prezent ca niciodată pe platforme industriale, în întreprinderi, instituții, școli, institute de învățămînt superior, prin spectacole cu caracter omagial sau liric, prin microspectacole de divertisment, întărind, și prin această prezență la locul de muncă

„Domide contraatacă” de Tudor Popescu

